

Homilia de Mons. **Sebastià Taltavull Anglada**,
Bisbe de Mallorca
en la celebració de l'Eucaristia del **Dia de Pasqua**
Catedral de Mallorca, 20 d'abril de 2025

Fets 10,34a.37-43. *Passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable.*

Salm 117. *La pedra que rebutjaren els constructors ara corona l'edifici.*

Colossencs 3,1-4. *Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.*

Joan 20,1-9. *Llavors entrà al sepulcre també l'altre deixeble, ho veié i cregué.*

Avui és Pasqua. S'ha d'entrar-hi i veure. Des de fora no es veu res. No es pot anar cap a la foscor, sinó que s'ha de caminar cap a la llum. Us heu fixat mai en la diferència que hi ha entre contemplar els vitralls d'una catedral des de fora o des de dins? Sovint ens posem d'esquena a la llum. Per uns moments, provem d'alçar el cap, a l'interior d'un temple, i mirar cap al sol que ens permet veure els *colors*, la *varietat* i la *belleza* dels vidres que deixen passar la seva llum. Són dues percepcions diferents de la realitat, la que es fa d'esquena a Déu o des de fora, i la que es fa de cara a Ell, des de dins, la que prové de la fe, la que es deixa il·luminar per la seva llum interior. Entra en joc la *netedat de cor*, perquè Jesús mateix diu que són els nets de cor els qui *veuran Déu*. Podem dir realment que **el qui creu, ho veu**. D'una altra manera, certament, però millor.

Jesús havia afirmat: «**Jo som la llum del món**», però immediatament ens implica a nosaltres i diu: «**vosaltres sou la llum del món**». Des del nostre baptisme rebut i renovat en les seves promeses, hem acceptat ser llum per als nostres contemporanis. Pel que fa a això, sant Joan XXIII escrivia: «*Tot creient és cridat a ser, en el món d'avui, una guspira de llum, un centre d'amor i llevat per a tota la massa. Cadascú ho serà en la mesura de la seva comunió amb Déu. De fet, la pau no podrà regnar entre els humans, si no regna primer en l'interior de cadascun d'ells*» (*Pacem in terris* 164-165). **La «pau» és la paraula que millor expressa el desig d'una humanitat que n'està assedegada**, sobretot quan la veim tant en perill, quan els governs decideixen augmentar en mils de milions d'euros la inversió en armament, quan aquesta despesa o una part important, podria servir per ajudar als milions de pobres a sortir de la seva pobresa, pobres sense feina, sense habitatge i sense allò més mínim per viure amb dignitat o, si ho miram a escala mundial, ajudar a fer desaparèixer la fam en el món. **Creure en la resurrecció, la de Crist i la nostra, ¿quina transformació personal, social i política ens aporta? i ¿quina esperança ens mou a construir la cultura de la vida i de la pau?**

Jesús ens saluda amb la seva pau i ens diu que no tinguem por. Així vol il·luminar amb la llum de la seva resurrecció el nostre camí per la vida, també aquestes zones fosques que no ens deixen viure amb dignitat i condemnem molts éssers humans a morir de forma injusta. **La centralitat de la resurrecció del Senyor ens fa veure que la fe que professam es viu en el cor de la vida** i no només en les situacions límit, tot i que en aquests moments hi hagi la urgència d'una actuació d'ajuda immediata.

Jesús, a la vigília de la seva mort, proclama junt amb el **nou manament de l'amor**, el seu testament espiritual: «*Us deixo la pau, us don la meva pau. Jo us don la pau que el món no us dona*» (*Jn* 14,27). Les paraules del Ressuscitat no sonen diferents; cada vegada que es troba amb els seus deixebles, aquests reben de Jesús la salutació

amb el do de la pau: «**Pau a vosaltres**» (Lc 24,36; Jn 20,19.21.26). Així, jo també avui us he rebut i saludat amb el do de la pau.

En el centre de l'Evangelí de la pau (Ef 6,15) es troba el misteri de la creu, perquè la pau és inseparable del sacrifici de Crist: Jesús crucificat ha anul·lat la divisió, ha instaurat la pau i la reconciliació precisament «**per mitja de la creu, fent morir en ell l'enemistat**» (Ef 2,16) i donant als homes la **salvació que ve de la resurrecció**. Guanya la vida, no la mort! Per això, la festa de Pasqua és un crit a favor de la vida i la **cultura de la vida**, ja que Crist, venent la mort, l'ha guanyada per a tota la humanitat. Ho hem reflectit en la pregaria inicial quan, en adreçar-nos a Déu que ens ha obert les portes de l'eternitat per mitja del seu Unigènit, vencedor de la mort, *li hem demanat que fes que els qui celebrem la resurrecció del Senyor renovats pel seu Esperit, ressuscitem amb Crist en la llum de la vida.*

Els apòstols no han amagat aquesta convicció de fe i han proclamat amb ardor i valentia que són testimonis de tot el que Jesús «**va fer en el país dels jueus i a Jerusalem**» i ho detallen d'aquesta manera: «**El mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscita el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis [...] és a dir, a nosaltres**» (1ª lectura). Llavors, relaten el gran anunci que és expressió de la pau unida al perdó que ens concedeix.

L'Església ha rebut aquest encàrrec i el proclama, al mateix temps que vol fer-lo realitat en la seva acció pastoral. Cal apropiarse a Jesús, al misteri de la seva resurrecció, entrar-hi i descobrir que davant els nostres ulls apareix una cosa completament nova. **El fet d'entrar al sepulcre i veure el que ha passat ha suscitat la fe: «Ho va veure i va creure»**, ho hem llegit a l'Evangelí. La llum de la fe ha aparegut en els nostres cors i l'anunci no s'ha fet esperar. D'aquesta llum que ens aporta la fe n'hem de treure **motius i raons per a reforçar l'esperança**, virtut que especialment enguany l'Església amb l'Any jubilar ens demana que reforcem. A més, ens hi hem de preparar bé per allò que ens demana sant Pere en la seva primera carta: «**Reconegueu en els vostres cors el Crist com a Senyor i estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani raó de la vostra esperança**» (1Pe, 3,15-17).

Un vegada més hem de preguntar-nos per la nostra fe en Crist ressuscitat, on hi ha el **fonament i la raó de ser de la nostra esperança**, ara que ens trobarem de nou amb Ell realment present en l'Eucaristia:

- *¿vivim els seus deixebles enmig de la nostra societat com ho van ser els seus primers deixebles enmig de la seva, amb el mateix **ardor** i la mateixa **valentia**?*
- *¿tenim la mateixa **fortalesa i promptitud** d'aquelles dones que van anunciar el triomf de la vida, tot superant moments de fosc?*
- *¿a quins **fets de vida** ens condueix la fe en el Ressuscitat, que siguin font d'esperança per a una nova primavera de l'Església i de la societat?*
- *¿què feim per alimentar la nostra **esperança** en favor d'una **cultura de la vida i de la pau** perquè sigui l'eix que uneixi i faci caminar la **fe** i la **caritat**?*